

BIJLAGE

Uit een interview met de regisseur

Wanneer is het idee gegroeid om samen met theaterauteur en -regisseur Arne Sierens aan het scenario te werken?

Tijdens het creatieproces van *Steve + Sky* is het idee gegroeid om samen te werken aan iets nieuws. Het basisidee van *Dagen zonder lief* is ontstaan uit een rechtszaak die Arne van nabij had gevolgd. De zaak draaide rond een groepje vrienden waarin rivaliteit heerste onder de twee gangmakers. Uiteindelijk is die rivaliteit tijdens een weekendje stappen ontaard in een moord.

Wat trok je aan in het verhaal?

Ik heb altijd interesse gehad in 'bendes'. Bepaalde, afgetekende milieus binnen een afgebakend territorium. Maar na verloop van tijd is net die factor me gaan vervelen. De situatie stond te ver van me af, ik vond het te marginaal. Ik wilde het verhaal herkenbaarder, hedendaagser maken; 'gewoner'. Als vanzelf is het gegeven van vrienden die uit elkaar groeien het centrale thema geworden.

Je hebt deze keer wel van bij het begin de keuze gemaakt om met geoefende acteurs te werken.

Niet echt, want op de audities hebben we allerlei mensen uitgenodigd, ook niet-professionele acteurs. Maar de mensen waar ik uiteindelijk voor gekozen heb, bleken uiteindelijk allemaal 'professionals'.

Hoe ben je op deze kern van acteurs gekomen?

Pieter Genard en Koen De Graeve heb ik bezig gezien in het theater. Met Wine Dierickx had ik al eerder gewerkt, en ook An Miller ken ik al een tijdje. Jeroen Perceval werd me aangeraden door Pol Heyvaert (regisseur van de Victoriaproductie Aalst).

Niet zo lang geleden stond je zelf op de planken tijdens de Victoriaproductie Aalst. Heeft die ervaring invloed gehad op je omgang met acteurs?

Ik heb nu aan den lijve ondervonden hoe hulpeloos je kan zijn als acteur, maar eigenlijk wist ik dat al. Het is nu eenmaal een nadeel van acteurs, net zoals er nadelen verbonden zijn aan de functie van regisseur. Je kan wel twintig keer tegen iemand zeggen dat hij of zij goed bezig is, maar geen veertig keer (*lacht*). Soms neem je een acteur bij de hand, maar soms moet je ook loslaten zodat ze een stap verder durven gaan. Je eens goed kwaad maken helpt ook soms (*lacht*).

Heb je je veel kwaad moeten maken tijdens het draaien?

Neen.

Heb je iemand bij de hand moeten nemen?

Goh, misschien wel, ja (*lacht*). Maar verwacht nu niet dat ik daarover ga uitweiden!

Goede vrienden die uit elkaar groeien, is het in je eigen leven al voorgevallen?

Ik denk dat het een thema is dat voor iedereen herkenbaar is, het is dus ook voor mij een gevoel dat me aangrijpt. Het is meestal pijnlijk, maar zo zit het leven nu eenmaal in elkaar. Oorspronkelijk was de ontknoping in de film veel explosiever, definitiever. Uiteindelijk schuilt er toch een positieve noot in. De sfeer is misschien een beetje donker, maar wel oprecht.

Er zitten geen klootzakken bij?

Eigenlijk niet, nee. Hoewel niemand 100% zuiver op de graat is. Behalve misschien Nick, de cafébaas, die doet eigenlijk geen vlieg kwaad en heeft het minst problemen met al de gebeurtenissen.

Voor de score heb je up and coming jazzpianist Jef Neve geëngageerd. Omdat piano beter paste bij de soberheid van de film?

De soundtrack is vooral gericht op de emoties die spelen in de film. Er zit ook een thema in verwerkt die de toeschouwer in een bepaalde richting pusht. Dat piano centraal zou staan in de soundtrack lag vrij snel vast, maar Jef was niet onze eerste keuze. Ik heb weinig voeling met jazz en met die gasten weet je toch nooit wat er gaat gebeuren, niet? (*lacht*). Bij onze eerste ontmoeting met Jef stelde Nico (Leunen, montage) me op mijn gemak door uit te leggen dat zijn manier van muziek maken eigenlijk dezelfde is als mijn manier van film maken. Want zo komt jazz eigenlijk tot stand: een aantal mensen bij elkaar brengen die vertrekken van een centraal thema en inspelen op elkaar. Als regisseur houd ik wel de teugels in handen maar zorg er ook voor dat het alle kanten uit kan. Ik functioneer niet als alles op voorhand te strak is vastgelegd. Ik film ook veel takes, uit veel verschillende hoeken. Soms krijg ik te horen dat ik geen keuzes kan maken en misschien is dat ook zo. Maar ik wil altijd het onderste uit de kan halen, en beschikken over voldoende opties.